

WWW.PROKARELIA.NET

tyypillistä olla paljon enemmän huolissaan ulkomaisista reaktioista kuin omien kansalaisten oikeuksista tai mielipiteistä. Vaaleja edeltävä aika on verbaalista taivuttelua hyvän tahdon osoittamiseksi.

Esille tuotujen ratkaisemattomien kysymysten osalta kehitys on ollut mielenkiintoinen. Nyt useimmista niistä keskustellaan. Tosin keskustelu on aika yksipuolista, koska johtavat poliitikot eivät rohkene siihen osallistua. He eivät ole havainneet, että muutos yhteiskunnassamme on jo tapahtunut.

Poliitikoista ehkä selvimmin tämän muutoksen ovat oivaltaneet Alexander Stubb ja ai- van viime aikoina Markku Laukkanen. Tämä asteittain pakottaa muutkin merkittävät poliitikot avaamaan suunsa. Nykyinen valikoivan moralismin aika ei muodosta kestävää kehitystä.

Onko kummallista ajaa yli 60 vuoden jälke- en sotasyllisyyden purkamista tai Karjalan palauttamista? Bertrand Russel: "Älä pelkää olevasti outo mielipiteessäsi, sillä jokainen mie- lipide, joka nyt on hyväksyttävissä, oli kerran kummallinen".

Suuret korjaamattomat asiat eivät koskaan katoa, ennen kuin niistä tasavertaisesti keskus- tellaan ja ne sovitaan aidosti. Lao-tzu: "Joka tuntee itsensä, on valaistunut".

Benjamin Disraeli: "Kuinka paljon helpom- paa onkaan olla kriittinen kuin olla oikeassa". Muutos on kuitenkin täysin varma. Ronald Reaganin ohje on selvä: "Jos pelkää tulevai- suutta, astu syrjään. Tämän maan ihmiset ovat valmiita uudelleen muuttamaan."

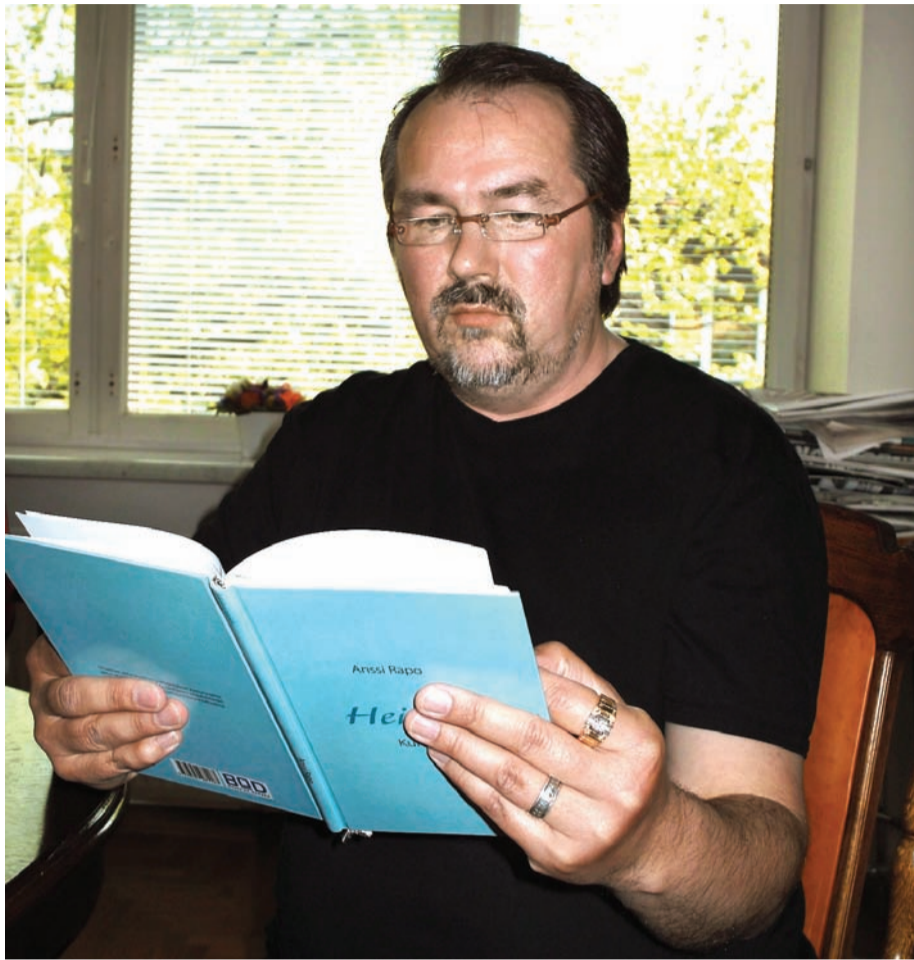
Suvaitsevaisuus politiikassa on välttämättö- myys, kuten kaikessa ihmiselämässä. Suomessa terveen suvaitsevaisuuden osalta on vielä pitkä tie kuljettavana. Kiinalainen sananlasku: "Pitkä- kin matka täytyy aloittaa yhdellä askeleella".

Poliittisen suvaitsevaisuuden osalta kyse ei enää ole siitä haluammeko sitä vai ei, vaan suvaitsevaisuuden rajoista ja muodoista. Rans- kalainen sananlasku: "Missä on tahtoa, siinä on myös tie".

Hyvän lähtökohdan eriävien mielipiteiden esittämiselle ja niistä käytävälle debatille an- taa Voltairin viisaus: "Olen eri mieltä kanssasi, mutta puolustan kuolemaan asti oikeuttasi sa- noa mielipiteesi".

Artikkeli on kauppat. maisteri Veikko Saksin alus- tus Keskustan nuorten Poliittisessa Akatemiassa 16.05.2009.

Anssi Rapo - Heimoaisti

Karjalaisuutta on kuvattu tieteen, taiteen, kirjallisuuden ja runouden keinoin. Karelianismi on osa arvokasta suomalaista historiaa – mutta myös tätä päivää. Karelianismin henki on siivittänyt suomalaisia itsenäisyyteen ja se vaikuttaa yhä rakkautena Karjalaan. Anssi Rapon Heimoaisti-kirja on erilainen runokir- ja Karjalasta. Kirjoittaja kertoo ajatuksistaan.

-MUN MIELESTÄNI Karjalaan liittyvä rakkain aihe on se, että olen löytänyt karjalaisuuden. Elämä oli sirpaleisena, elin epätodellisuudessa, vaikka luulin eläväni todellisuudessa, ennen kuin se hahmottui runouden kielen kautta sielua hoitamaan. Olin kokenut elämän kovin myrskyi- senä ja tuskaisena, samanaikaisesti havainnoin toisen maailmankuvan kokonaisuudesta.

Karjalaisuus on ollut vuosikymmeniä muka- kana, mutta ei täysin sieluin ja rinnoin. Kävin aina mummoni luona. Kun olin ihan pieni, hän ei kertonut Karjalasta. Mutta kun olin kym- menen, hän alkoi kertoa, mistä on kotoisin ja puhua Karjalan menetyksestä. Hän oli koke- nut kolme sotaa.

Kun olin siinä 7-8 -vuotias, ehkä sitä en- nenkin, oli joku ristiriita vallitsevan ilmapii- rin, mummon kertomuksen, omien ajatusten välillä. Pakenin vintille ja katselin ulkopuo- lista maailmaa. Kirjoitin runomitassa kaiken. Ne runot olivat jotain sellaisia, että jos tämä keinotekoisuus ei lopu, mun pitää tehdä itse- murha ihan pienenä. Se oli sellaista runoilijan rankkuutta, maailman tuskaa. Aistin sukulaisten keinotekoisien tien.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana karja- laisuus on avautunut ihan kokonaan. Siellä on runotarina Karelialainen, missä mä avasin koko lapsuuden maiseman ja sen suuren sie- lullisen repimisen ja ristiriidan. Se on tuonut mukanaan myöskin suurta mustaa huumoria.

Alunperin kirjoitin sellaista täysin käsit- tämätöntä runoutta, mitä itse kutsuin koneru- noudeksi. Kirjoitin ihan mielettömästi sanoja peräkkäin. Siinä ei ollut karjalaisuutta muka- na.

Sitten löysin historiankirjoista Heimosoturit vähän jälkikäteen kuin Heimoaisti-kirja. Mä ikäänkuin syvensin sitä tietoa. Tuli sellainen tunne, että tämä on sankarillinen kunniata- rina, heimosoturit olivat erittäin sankarillisia ihmisiä. Uskomatonta, että ne olivat lähteneet parin tuhannen miehen voimin suurvaltaa vas- taan aatteen puolesta.

Heimosoturin viesti on se, että ihmisellä on oikeus olla sellainen kuin se on alkuperäi- seltä historialtaan. Mä löysin karjalaisuuden, se on kuitenkin erilaista kuin suomalaisuus, vaikka me ollaankin suomalaisia. Koen sen erilaisena.

Olen kokenut suomalaisessa yhteiskunnas- sa syyttävää ahdasmielisyyttä itseäni kohtaan. Kun löysin karjalaisuuden ymmärsin, kuka mä olen. Ihmiset ovat ajaneet yksilöinä omaa identiteettiään. Suomen karjalainen kansa, siinä on ajatusta ja kokonaisvaltaisuutta.

Heimoaistista ei oikein ole erillistä viestiä jää- nyt mieleeni, se on kokonainen kertomus ru- nollista tekstiä. Kehitystarina on se, että kulje- taan nykypäivän historiassa ja on paljon saatu Karelia Klubin kautta tietää sellaisia asioita, joita olen käyttänyt.

Olen nähnyt sen rajanvälisen raadollisuus- den, mihin tilaan Karjala on jätetty. Tarkoitus on luoda symboliikkaa, että osaisimme hah- mottaa, mitä me olemme.

Ote Heimoaisti-kirjan sivuilta 48-49:

Rouva ja Herra ovat reagoineet. Ovat laskeneet seppeleitä tuntemattomien sotilaiden haudalle panssaroidussa kulkueessa. Virallinen tiedotus on liimaantunut kadunkulmista kadunkulmiin. He alkavat heikentyä ikänsä tuomalla sokeudella ja keksimättömyydellä. Alkuperäiset ovat kuolleet. Nykyinen pari on lvoussaan kolmas klooni. Nel- jännet ovat syntymättömät tai murhatut. Sa- lainen ekumeenilegio teki pyhän kahden ristin merkkinsä. Loi tyhjiön jolle tämän hetken todellisuus luo tilaansa. Kansannousuako. Kuljeskelen ylitse palavien ruumiiden. Etsin eloonjääneitä. Heitä ei ole. Meitä kuin vihollisia makaa soih- tuina valaisemassa pimeyden kaupunkia. Maise- ma on horisontiton. Henkiä vaeltelee ympäröivä kiihkeinä yrittäen vielä löytää kadotettua ruu- mistaan. Onneksi myöhästä. On vapauden aika. On aika keskustella kansani henkeviä yhteisellä kielellä. Ominaisuus on kultivoitunut valmiusti- la seuraavaan askeleeseen. Mars.